

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. évf. 2. szám

2005. FEBRUÁR

„Jöjjetek, ünnepeljük a Teremtés Urát, aki belépett Templomába”

Mi az, ami a keresztényt kiemeli a többi ember közül? Hisz ugyanazokkal a képességekkel, vágyakkal, fájdalokkal és örömeikkel rendelkezik, mint mindenki más. De ez mégsem igaz teljesen, mert öröme sokkal több, nagyobb és felbecsülhetetlenebb, mint más emberé. A megváltottság, a Krisztus Országához való tartozás a büntől való megszabadulás öröme. Ez az, ami az év minden egyes pillanatában arra serkenti a krisztushívót, hogy örvendjen. Nem az evilág változásainak, nem anyagi javak nyújtotta bizonytalan és felemás boldogsággal, hanem a tiszta, felszabadult ember örömeivel. Ezt a kincset senki nem képes elvenni, mert aki adta, az minden embernek személy szerint adta. Olyan múlhatatlan, felfoghatatlan és romolhatatlan értéként, amelyet nem tud szétzilálni egy kor divatja sem, nem képes lerontani életkor, társadalmi helyzet, vagy lelki állapot. A Második Isteni Személy megtestesülésével és köztünk való létével a Teremtés Ura új Templomot hozott létre, melynek élő kövei azok, akik nevére megkeresztelkedve beléptek Titokzatos Testébe, a Templomba. Ezt a Templomot a Lélek formálja, nem emberkéz alkotta, ezért múlhatatlan értéket képvisel: a köztünk lévő Isten Országát. Hol van tehát?! Miért nem segít?! Miért nem nyújt vigaszt?! A legerősebb kétségbeesések közepette hirtelen megtaláljuk. Mélységes csend és nyugalom borul az Istennel viaskodó lélekre, az Istenben való megnyugvás. Hol történik mindez? Lelkünk templomában, ahol egységbe jut vágy és ajándék, a tökéletesre nyitott és maga a tökéletes jó, szép és igaz. Ki tudja ennek a pillanatnak a mélységes mondanivalóját elvenni tőlünk? A vértanúk vére, a szentek életpéldája és az Egyház élete tanúskodik arról, hogy senki. Hát ezért ujjongunk és örülünk életünknek még a bánat által beárnyékolta napjaiban is, mert úgy vagyunk úton, hogy a kegyelmi ajándékokkal és a szentségekkel élve már most a célbaérés felhőtlen öröme oszlat el minden fátylat homlokunkról és töröl le minden könnyet arcunkról.

Angelm atya

Teljes búcsú – az Eukarisztia évében

Az Eukarisztia – a legnagyobb csoda és a mi Urunk, Jézus Krisztus vére által szerzett megváltás leghatékonyabb emlékezete – mint áldozat s mint szentség maradéktalanul megvalósítja és a kegyelem erejével támogatja az Egyház egységét. Kimondhatatlan örömmel árasztja el az Egyházat, ugyanakkor táplálja a hívők jámborságát és serkenti őket a tökéletességre való törekvésükben.

Annak érdekében, hogy a hívők buzgósága növekedjék, a hit csodálatos misztériuma iránti szeretetük erősödjék, s hogy minél több lelki gyümölcshöz jussanak általa, a Szentatya az Eukarisztia évében búcsúkkal gazdagította az Oltáriszentség imádásának alábbi gyakorlatait:

1. A szokásos feltételek mellett teljes búcsút nyerhet minden hívő, aki áhítattal részt vesz ünnepélyesen kihelyezett, vagy a tabernákulumban őrzött Oltáriszentség előtt végzett szentségimádási ájtatosságon.

2. A szokásos feltételek mellett teljes búcsút nyerhetnek azok, akik a nap végén a tabernákulumban élő Úr Krisztus előtt imádkozzák el a vesperást és a kompletóriumot. Ezt a búcsút elnyerhetik mindazok, akik kötelesek a zsolozsmát végezni (klerikusok, szerzetesek, apostoli társaságok tagjai), de azok is, akik személyes buzgóságból végzik a zsolozsmát.

3. Azok a hívők, akiket betegség, vagy bármilyen más komoly ok akadályoz abban, hogy templomban vagy kápolnában meglátogassák az Oltáriszentséget, otthon is, vagy bárhol elnyerhetik a teljes búcsút, ha minden bűnös ragaszkodást megtagadva és felindítva a szándékot, hogy amint lehet, elvégzik szentgyónásukat és megáldoznak, lélekben szentséglátogatást végeznek (azaz hívő szívvel rá gondolnak az Oltáriszentségben jelenlévő Jézusra és lélekben imádják őt), és a Szentatya szándékára elimádkozzák a Hiszekegyet, a Miatyánkot, az Üdvözlégyet, s hozzácsatolnak egy röpimát a szentségi Jézushoz (pl. „Dicsértessék és áldassék a legméltóságosabb Oltáriszentség most és mindörökké”).

4. Akik ennyire sem képesek, úgy nyerhetik el a teljes búcsút, hogy őszinte vágygal csatlakoznak azokhoz, akik a fenti módokon teljesítik a szükséges feltételeket; és felajánlják az irgalmas Istennek betegségüket és bajaikat, és szándékukban áll, hogy amint lehet, teljesítik a teljes búcsú szokásos feltételeit.

A búcsú Isten színe előtt, a már megbocsátott bűnökért járó, ideig tartó büntetések elengedése részben vagy teljesen, melyet a katolikus hívő, aki megfelelően felkészült, és teljesítette a kiszabott feltételeket, elnyer az Egyház segítségével. A teljes búcsú elnyerésének szokásos feltételei: szentgyónás (8 napon belül), szentáldozás, imádság a pápa szándékára. Szükséges még, hogy az illető ne vonzódjék semmi bűnhöz, még bocsánatos bűnhöz sem.

Az Apostoli Penitenciáriának az Oltáriszentség imádásához kötődő teljes búcsúkról kiadott dekrétuma alapján

Udvary Anna

1978 utolsó előtti hetében születtem, nagymamámot leszámítva nem hívó családba. Gyerekkorom nővéremmel (Emesével) és húgommal (Orsival) kizárólagos és szoros szövetségben telt, amit az sem zavart meg, hogy kissé elkésve megszületett az öcsém. De ez már új lakásunkba történt, amikor mindhárman iskolába jártunk.

Gergő első jelentős tette, hogy családi tutajunkat a hit folyama felé kormányozta. A szüleim szerették volna megkezesztetni, így kerültek kapcsolatba György atyával, aki kikötötte, hogy járjunk hittanra. Ezáltal lassan új életet ismerünk meg, mindannyian elindultunk a magunk lelki útján. Nagyon sokat köszönhetek az újlakiaknak, akik befogadtak, és akik közt barátokra találtam. Először egy közösséget (ma Mákvirágoknak hívják), később lelki vezetőket (köztük Kovács Gábor atyát).

A Kertészeti Egyetemen kertészmérnökként természettudományos képzést kaptam. Emellett fontosnak tartom az

élethez a szeretet terén szerzett ismereteket, amit többek között a Hit és Fényben, a fogyatékosokkal közösséget alkotva „külön kurzuson” tanulok immár nyolc éve. Furcsa hely ez, ahol sikerre beállított eszjárásunk többnyire elveszti a lába alól a talajt. Ez a lelkiégi mozzanat a fogyatékosok kísérésével azt a hivatást választotta, ami Mária sorsa: hogy Krisztus szenvedése idején a kereszt tövében tartson ki.

Feltartóztathatatlan szeretet vonzott és vonz még ma is Isten felé. Az Úr felé való elkötelezettséget tartom életem legfontosabb alappilléreinek.

Amúgy egy éve dolgozom, egy benzinkutas vállalkozás kertésze vagyok, valamint egyszemélyes dísznövénykereskedelmi részlege.

A jövőre vonatkozó célkitűzéseimet egy Rilke-verssel tudnám jellemezni legjobban:

Szélesedő kört száll be a létem, begyűrűzve a tárgyat, a tért. Az utolsó kört tán el nem is érem, de megpróbálom azért.	Istenet körözöm körül, ősfalu tornyom, Átkörözök százezer évet; S még nem tudom én, mi vagyok: [zivatar szele, sólyom, vagy egy nagy ének.
--	--

Az Évvégi tájékoztató adataiból

Mint minden évben, a szilveszteri hálaadás egyben számadás is volt az elmúlt naptári évről. Meghallgattuk figyelmesen András atya adatokban oly igen bővelkedő beszámolóját, és meghallgattuk lelkesült szívvel köszönetét mindazok iránt, akik őt Újlakon szeretettel be- és elfogadták és segítik munkáját. És bár a többség bizonyára úgy érezte, hogy nincs mit köszönni azon, ami természetes, mégis jólestek a szavak. Itt és most azonban az adatokra szeretnénk visszatérni, rögzítendő azoknak, akik hallották és akik nem hallották őket.

Egyházi demográfiánk szerint 41 új keresztényt avattunk a keresztség szentsége által, köztük 11-et a Szent István kápolnában. A szám átlagosnak mondható, bár kissé elmarad az előző két év számaitól. – A 15 elsőáldozó (köztük egy nagykorú) azonban negatív rekord, Újlak történetében most süllyedt talán először 20 alá ez a szám. Bérnyúlás idén nem volt.

Illetőség szerint 47 pár jelentkezett plébániánkon jegyesoktatásra. 26 esküvőt anyakönyvezhettünk, de ebből a 16 margitszigeti házasságkötés egy részét biztosan nem újlakiak kötötték. Maga a létszám gyenge átlagosnak mondható, de hadd bizakodjunk, hogy a tatarozás befejeztével majd csak emelkedik az Újlakon esküvő párok száma.

A 90 temetés éppen annyi, mint három évvel ezelőtt; közben kevesebben, korábban többen voltak halottaink. Aminek örülhetünk: nő a keresztény módon, szentségekkel ellátva meghaltak száma. Míg korábban ez az arány egyharmad körül mozgott, három éve 46%-ot, tavalyelőtt 61, tavaly pedig 64%-ot tett ki.

A bemutatott szentmisék száma 876, megközelítően azonos az előző évek adataival – és sokkal kevesebb a 90-es éveknél. De jelenleg ennyi misén is jut hely általában mindenkinek kényelmesen. Nem meglepő hát, hogy áldozásaink száma az ezredforduló óta folyamatosan csökken, és az elmúlt évben kerekben 39.000 volt. Tovább csökkent a hittanosok száma is, a plébánián 40-re, az iskolákban 80-ra.

A plébánia gazdálkodásának rengeteg számadatából megpróbáljuk a legjelentősebbeket kiragadni. A bevételi oldal tételei között 5.467.000 forint a perselypénz, 3.807.000 forint a Sárlos Boldogasszony Alapítványon keresztül érkezett pénz; 1.742.000 forintot fizettünk be egyházadó, 570.000 forintot adomány formájában. Jelentős a II. kerületi önkormányzat 4.700.000 forintos támogatása.

A kiadások közül valamivel meghaladta a nyolc milliót a templomrestaurálás, ill. a bérek és biztosítási vonzataik költsége. Több mint három milliót emésztettek fel a közüzemi dí-

jak; több mint másfél milliót továbbítottunk az érsekségnek. Voltak felújítási, javítási költségek Újlakon és a Margitszigeten. Vannak olyan rászoruló, akiket a képviselőtestület karitász-munkacsoportja támogat rendszeres vagy alkalmi jelleggel, például beiskolázási segéllyel. A számtalan kisebb kiadás közül megemlíthjük a nyári ifjúsági táborok támogatását, a hitoktatás dologi kiadásait, a könyvtár fejlesztését, a papnevelés és egy egyházi iskola szerény támogatását.

Alapvetően szintén plébániánk „szervezeteként”, de a másik alapítványnál több önállósággal működik az Újlak Karitász alapítvány. Ennek kuratóriumi elnöke, Udvardy László bocsátotta rendelkezésünkre az alábbi adatokat:

Mind az anyagi támogatók, mind az önkéntes munkatársak nagy része újlaki, de természetesen szívesen vesszük és továbbítjuk a segítséget, bárhonnan is jön. Az alapítvány tevékenységének egyik pillére a hétfő esténkénti melegétel- és ruhaosztás, valamint orvosi ellátás a Bécsi úti karitász-helyiségben, a másik pedig a heti hat estén történő 1-2, olykor 3 mázsányi pékáru elszállítása a Kolosy téri péktől és kiosztása mintegy 100 rászoruló között a Batthyány téren. De foglalkozott az alapítvány alkalom szerint hagyaték felszámolásával és szétosztásával (8 esetben), valamint krízishelyzetben lévő családok gondjainak felvállalásával is (3 esetben). Szintén hagyományos feladat a karácsonyi ajándékcsomagok összeállítása és kihordása, ezúttal mintegy 100 esetben a III. kerületben, az önkormányzat finanszírozásával.

Míg a III. kerület vezetése erre adott 200.000 forintot, a II. kerület 850.000 forinttal az alapítvány egész évi működését támogatta. A Nemzeti Civil Alapprogram pályázatán elnyert 600.000 forint a kiírás értelmében a műszaki fejlesztést szolgálta: számítógép, nyomtató, másoló és fax lett az eredménye. – 1%-os megajánlasként 302.000 forint, pénzadományként 580.000 forint érkezett az alapítvány címére, ami talán nem is kevés, kevésnek tűnik viszont az adományozók száma: 31. Reméljük, hogy a többiek is megtalálják a módját, miként segítsenek a legkisebbeknek.

A kiadások nagyobb részét főként a támogatás különféle formái (főként a több mint egymillió forintos élelmiszer-költség) tették ki, kisebb részét pedig a működési költségek (főként a fent részletezett műszaki fejlesztés). Az idei évre tartalékolt közel 1.100.000 forintnyi összeg biztosítja, hogy az alapítvány az év eleji támogatás-ínséges hónapokban is zavartalanul folytathassa jótékony tevékenységét.

Szaszovszky József

Negyven nap ajándék

Miután Isten megteremtette az eget és a földet, az egész világot, látva, hogy ez jó, nekünk, embereknek adta. A paradicsomkerti boldogságba, az Ő barátságába helyezte az első emberpárt. Mindent megkaptak, csak a jó és rossz tudás fájáról nem volt szabad enniük. Jó és rossz – csak e kettő van a világon, aki ezek tudásának birtokosa, mindent megtehet. Isten látta, hogy nem vezethet jóra, ha az ember Hozzá hasonlóan mindent tud, ezért állított tilalomfát. De az ember engedetlenségével elfordult Istentől, engedet a világ kezdetétől jelenlevő kísértésnek, ezzel elvesztette Isten barátságát.

A rossz, a bűn az ember engedetlenségének következménye. A tilalomfa mint jelkép ma is behelyettesíthető. A Teremtő tiszteletben tartja az ember szabad akaratát, de olyan dolog nem történhet, amit Ő végképp nem enged. Az első bűn a jót kettétörte, megzavarta a belső rendet. A kísértő kígyó ma is úgy működik, mint egykor: a gonosz először érdeklődést kelt az iránt, ami tilos számunkra. A megtévesztett, összezavart embernek nincs ereje a parancsok betartására – beleegyeznek a

kívánatos bűnbe. Ám Isten jósága a bűnbeesés után sem hagyta el az embert. A szeretetkapcsolatot a megígért és elküldött Megváltó állította vissza a keresztfán értünk hozott áldozatával, „örök üdvösséget szerezve azoknak, akik engedelmeskednek neki” (Zsid 5,9).

Ilyen nagy szeretetre csak szeretettel, alapos lelki felkészüléssel lehet válaszolni. Most itt van a nagyböjti szent idő: negyven nap ajándék! Olyan-á alakulhatok, amilyenek Isten elképzelt engem a teremtés hajnalán. Ha gyermekként fogom a kezét, átvisz a nehézségeken, le tudom győzni a rosszat, az ólálkodó sátánt. Erőt kapok annak az örök kísértésnek legyőzéséhez, hogy erőfeszítés nélkül is meg tudok szabadulni a rossztól. Nagyböjt: sokadszor kapott ajándék. Számtalan testvérünknek már nem adatott meg az idej. Ezt az időszakot magunkba nézés, összeszedettség, bánat, gyónás, jó elhatározás jellemezze. Jézus meghalt értünk a keresztfán, keresztények sírjátok, de a töviskoronás arcot a fényes Isten-arc követi. Vajon ez a negyven nap közelebb visz-e meglátásához?

Keglevich Lászlóné

A Family c. német keresztény magazin 2005/1. számából

Istenhez vezető különböző utak

1. Az intellektuális út

Ismertetőjegye: a teológiai írások forgatásából, a Biblia alap-témáinak megvitatásából fakadó öröm (könyvmolyok és a teológiai előadások állandó látogatói)

Veszély: „Vízfejlesztés”, a hit mindennapi kérdéseitől való el-távolodás

Feladat: tudatosan a hit gyakorlati kérdései felé fordulni, pl. hogyan állok oda holnap a társam, a főnököm vagy a szomszédom elé

2. A kapcsolatorientált út

Ismertetőjegye: a más emberekkel folytatott beszélgetésből, a velük tartott közösségből fakadó öröm (lelkes bibliacsoport-tagok és nagygyűlési résztvevők)

Veszély: az emberekhez fűződő kapcsolatok fontosabbak lesznek az Isten-kapcsolatnál

Feladat: csöndességben Istennel időzni

3. A „megfogni a dolog végét” út

Ismertetőjegye: a segítségből, szervezésből, intézésből fakadó

öröm (megbízható rendezvényszervezők, az egyházközség építkezéseiben segédkezők)

Veszély: nincs „ora” (ima), csak „labora” (munka)

Feladat: keresni a rendszeres közösséget Istennel

4. A spirituális út

Ismertetőjegye: az Istennel való csöndes találkozásból fakadó öröm (magányos farkasok, buzgó kolostorlátogatók)

Veszély: visszahúzódnás a többi embertől

Feladat: rendszeres kapcsolatot tartani más keresztényekkel

5. Az adoráló út

Ismertetőjegye: a zenéből, éneklésből és imából fakadó öröm (énekkarok és dicsőítő csoportok lelkes tagjai)

Veszély: a hitet érzelmi hangsúllyal éljük meg, keveset törődünk másokkal és más tevékenységekkel

Feladat: erősíteni az értelmileg hangsúlyos oldalt (bibliaolvasás, feladatok vállalása a közösségben)

fordította: Sz. J.

Szent Margit imái adnak választ

A Szent Margit ünnepek nekünk, újlakiaknak minden évben különösen kedvesek és szívhez szólóak, s még a januári fagyokban is melegséggel tölti el szívünket a távolról jövő üzenet árpádházi királylányunktól, aki kislánykorától vasszigorral követte a helyes utat.

Immár hagyomány és nagy megtiszteltetés, hogy Dr. Erdő Péter bíboros-érsek atya van velünk és a zarándokokkal ilyenkor, és „megerősít bennünket abban a meggyőződésünkben, hogy nem megszokásból és illendőségből gyűlünk itt össze, hanem azért, mert valóban szükséges és érdemes az előttünk járó szentek közbenjárását kérnünk.” Ezekkel a szép és igaz szavakkal köszöntötte Fejérdy Tamás egyházközségünk részéről a primás érsek atyát, miután egyházunk feje és a kíséretében lévő nyolc pap a Sárkány Boldogasszony kórus éneklése közepette elfoglalta helyét a romok melletti oltárnál.

Idén január 16-án huszonhetedik alkalommal gyűltek össze a hívek és zarándokok, hogy megemlékezzenek arról a Margitról, akinek szentté avatását már halála után néhány évvel javasolták. A szabad ég alatt megtartott ünnepi misén

többek között jelen volt András atya, Kozma Imre atya, és örömmel üdvözölhettük Müller György atyát is. A hagyományokhoz híven a ministránsok az újlakiak és a Pannónia Sacra iskolásai közül kerültek ki. Szentbeszédében érsek atya az *engesztelés* gondolatát emelte ki, amiben Szent Margit példaképként áll előttünk. A tömegből körülbelül ezren járultak szentáldozáshoz, kórusunk nagy létszámmal és lelkesen előadott népénekeitől kísérve. Miután a bíboros úr Szent Margit Esztergomból idehozott vezeklővével áldását adta, és elhangzott a pápai himnusz, a hívek megindultak a kihelyezett ereklye felé, hogy búcsúzóul közelről is megtekinthessék.

Az esemény jelentőségét nem fejezhetjük ki pontosabban, mint ahogy Fejérdy Tamás fogalmazott: „A körülöttünk zajló társadalmi történések láttán, legyenek azok akár rég várt pozitív fejlemények, vagy alig érthető és ezért szinte sokkoló negatív hatású események; de még inkább a természet hatalmas erőinek drámai megmutatkozásai láttán valóban el kell ismernünk, hogy mindezekre Szent Margit égből szálló imái jelenthetik az egyetlen igazi választ.” - *je* -

„Legyenek mindnyájan egy”

Ökumenikus imahét – közös igeliturgia templomunkban.

A januárban kezdődő „évközi idő” első heteinek egyike – immár évek óta – a keresztyének/keresztyének egységéért való közös imádkozásnak van szentelve. Elég erre egy hét egy évben? Természetesen nem, és nem is arról van szó, hogy máskor ne gondolnánk erre, hanem inkább arról, hogy ebben az időszakban különösen is kérjük a Szentlélek segítségét a még mindig fájdalmas megosztottságtól megsebzett kereszténység gyógyulásáért.

Az imahét eseményeinek egyike volt a január 20-i közös imaliturgia templomunkban – ahogyan arról jó előre hírt adott az Újlaki Hangok előző száma. Akik ismerik egyház-közösségünk szokásos, állandó „programjait”, azok bizonyára felkapták a fejüket a kiválasztott időpont miatt, hiszen az egybe esett a csütörtök esti szentmise utáni közös szent-ségimádás időpontjával.

Igen, a protestáns testvéreinkkel közös imára ebben a megszentelt időpontban, és a tabernákulumban fizikailag is velünk lévő Úr jelenlétében gyűltünk össze. Az Eukarisztia évéhez is méltó módon az Általa oly annyira kívánt „egy”-ség lelkületéhez.

Jó volt látni, hogy csaknem megtelt a templom a különböző gyülekezetek tagjaival. A szentmise után ott maradó katolikus hívekhez evangélikusok, reformátusok és metodisták csatlakoztak. A liturgiában résztvevő papok-lelkészek – és hozzájuk csatlakozva az óbudai diakónus – ünnepélyes együttes bevonulása protestáns énekekre történt. Ebben az évben az imahét egésszének felépítését, előkészítését a szlovák ökumenikus munkacsoport vállalta és végezte el. A bevezető fohászok és könyörgések lelkiismeretvizsgálatra és bűnbánatra indították a jelenlévőket mindazért, amit a megosztottság kialakulásában és fenntartásában tettünk, és amit az egység elérésében elmulasztottunk, előre mutatva egymás szeretetelli megismerése és elfogadása felé. Az elhangzó szentírási szövegek ugyancsak mind ezt támasztották alá.

Az igeliturgia középpontjában Bálintné Varsányi Vilma evangélikus lelkész igehirdetése, a választott szent-írási szöveg alapján kifejtett tanítása volt. Az alapigét Szent Pál második korinthusi leveléből (2 Kor 3, 10-15) választotta:

„Mint gondos építőmester, az Istentől nekem juttatott kegyelemmel megvettem az alapot, de más épít rá. Úgyeljen azonban mindenki, hogyan épít rá. A lerakott alapon kívül, amely Jézus Krisztus, mást senki sem rakhat. Kinek-kinek munkája mutatja majd meg, hogy erre az alapra aranyból, ezüstből, drágakövből, fából, szénából vagy szalmából épít-e. Az Úr napja ugyanis nyilvánvalóvá teszi, mivel tűzzel érkezik, és tűz majd megmutatja, kinek mit ér a munkája. Akinek építménye megmarad, jutalomban részesül. De akinek műve elhamvad, az kárt vall. Maga ugyan megmenekül, de csak mintegy tűz által.”

Hároméves Kincső unokámra kellett vigyáznom. Nagy élvezettel kerestem az unokák kedvenc kincsesbányájában, a varrodobozomban. Talált is egy szivalakú gyöngyöt, mely egész napra elvárta. Forgatta, nézegette, gyönyörködött benne. Alig győztem figyelni, nehogy szájába véve lenyelje. Még alvás-kor is szorongatta kis markában. Hiába kértem, nem adta vissza. Beesteledett, eljött a hazamenetel ideje. Kiscsizma,

Vízkeresztkor történt

dzseki, sál, sapka, az anyukák ilyenkor beleizzadnak az öltöztetésbe, pláne, hogy most Kincső sem akart indulni. Még dolga volt: visszaszaladt és a karácsonyfa alatt lévő jászol mellett letette az egész napon át féltve őrzött gyöngyszívét. Mindez vízkereszt napján történt, amikor a három király elhozta a maga ajándékát...
egy újlaki nagymama

Nekünk tehát mindig annak a tudatában kell lennünk, hogy Krisztus a (közös) alap, és hogy erre az alapra csak Benne maradván tudunk eredményesen építeni. Tudnunk kell azt is, hogy e végső időkben, amelyben mi élünk, és amelyet egyebek között a természet erőinek drámai megnyilvánulásai és a társadalmi mozgások jelei is világossá tehetnek számunkra, egyetlen esélye és reménye a kereszténységnek – de az egész emberiségnek is! – a Krisztusban való megmaradás (és egyetértés). Ha csak a mégoly fejlett emberi tudásra és erőfeszítésekre építünk, legfeljebb egy újkori Bábeltorny torzójáig juthatnánk el.

A Krisztus nélküli építés leginkább a Kőműves Kelemen balladájából ismert Déva-vári próbálkozásokhoz, a nappal végzett munka éjszakai leomlásához hasonlítható. Nekünk azonban nem kell olyan embertelen áldozathoz folyamodnunk, mint amit e ballada megénekel. Hálát kell adnunk azért, hogy Jézus Krisztus mindennél hatalmasabb és egyetemes áldozatát már bemutatta az Atyának, vére árán megváltott bennünket. Építkeznünk kell, a lelki építkezésre gondolva, magunk, közösségeink és az egyetemes emberiség javára - de ezt csak úgy tudjuk megtenni, ha Jézus Krisztusra építünk, benne maradunk és ő lehet bennünk, az építkezéseinkben a „kötőanyag”. Ő az egyetlen, aki a köhéziót nyújtja építkezésünk, életünk számára. Erre kell mindazt felhasználnunk, amit kapunk, ez a fajta építkezés valamennyiünk közös feladata.

A liturgikus esemény a tanítás után könyörgésekkel és imával folytatódott – együtt mondtuk el az Úr imádságát és az Apostoli Hitvallást. Miután a jelenlévők megkapták valamennyi lelkész áldását, az „Erős vár a mi Istenünk” eléneklésével fejeződött be a liturgia. Ráadásul az egész liturgiában aktívan részt vevő kórusunk néhány szép klasszikus darab eléneklésével ajándékozott meg bennünket. A közös program ezután a Szent István teremben kötetlen beszélgetéssel és szerény kínálással folytatódott.

Mi, akik részt vettünk a közös liturgiában, talán osztozunk abban az érzésünkben, hogy Mennyei Atyánk az általunk, emberek által elrontott dolgokat is felhasználja arra, hogy megajándékozzon, gazdagítson bennünket. A keresztyének megosztottsága egészen biztosan nem Tőle való, de az, hogy az egyes egyházak a krisztusi értékek különböző oldalát-színeit erősítették, erősítik fel, kétségtelenül gazdagulásunkra szolgál. Hát még milyen gazdagok lennénk, ha ezeket az értékeket az elért egység keretében folyamatosan együtt tudnánk megélni!

Azért imádkoztunk és imádkozunk együtt, hogy ez a boldog állapot mihamarabb elérkezessen.

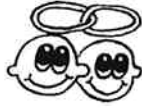
Fejérdy Tamás

Családi események

A keresztség szentségében részesült:
január 23-án Bartik Maya Flóra Anna.

Örök hűséget esküdött egymásnak:
január 15-én Gödér Károly és dr.
Balpataki Dóra.

✚ **Halottaink:**
Somogy Istvánné (67),
Mátéffy Sándorné (76), dr. Nagy György (79),
Dobos Éva (84), Márkus Zoltánné (81), Parák
Jánosné (96), Nagy Józsefné (69).

Itt a farsang, áll a bál

...olvashattuk a mulatságra invitáló tarkabarka mondatot a Szent István terem ajtaján. A holdjárásnak, a természet mesés körforgásának köszönhetően az idén várakozásunkat szinte pimaszul megelőzve tört ránk a farsang. Hirtelen rádöbentünk, hogy nincs nagy választási lehetőség: miután hamvazószerdán, február 9-én már a nagybőjt kezdődik, előtte iskolai szünet van, már csak egy lehetséges dátumra, január 22-ére korlátozódott a gyermekes családok farsangja. Ez tulajdonképpen determinálta bizonyos értelemben a mulatság látogatottságát, vonzerejét. Az előző évekhez képest lényegesen kevesebb vendég érkezett, és a jelmezes versenyben gyakorlatilag csak a gyerekek vettek részt, ellentétben a hagyományokkal.

A délutáni program a kisgyermekes játékos vetélkedőjével kezdődött, Jüling Erika szakavatott vezetésével. A nagyobb gyerkőcök, sőt a kamaszok is észrevétlenül csatlakoztak a játékhoz. Nem kis feladat volt a már nagyrészt jelmezt viselő apróságok lekötése. Volt rajzverseny, mesemondás, versköltés, zsákbamacska jutalommal díjazva. Rövid úszonna után jött a jelmezesek felvonulása. Láthatunk barátságos oroszliánt, igazi világító szentjánosbogarat, magát Shreket, valamint egy csoportkompozíciót a Nem-Halakból összeragadt kukacot, hálósák alá bújva. A közönségszavazat és a háromtagú zsűri döntött a helyezésekről.

Az ezután következő, szinte véget nem érő, de igen szórakoztató tombolának köszönhetően senki sem távozhatott üres kézzel. A tombola nagyrészt a mindannyiunk által hozott otthoni apró játékokból, csokiból állt. Vicces volt, ha valaki a saját kincsét nyerte vissza.

Nyolc óra körül a társaság nagy része, a többgyerekes családok hazaindultak. Estére volt meghirdetve a bál, a szülők, a felnőttek részére. Szeretettel említjük meg azt az egyetlen felnőtt házaspárt, akik alkalomhoz illően öltözve, süteménnyel a kezükben érkeztek. Sajnos romantikus táncolás helyett nekik is egy kis beszélgetéssel kellett beérniük.

A vidám hangulatú mulatságot szeretnénk megköszönni Németh Anikóknak, Zurbó Péternek és Kovácsné Mink Márta szervezőknek. A helység jópofa dekorálását a Nem-Halak közösség vállalta.

És még valami: szeretettel emlékeztetjük a fiús családokat a locsolóversek időben elkezdett gyűjtésére és megtanulására!

Zsedít

Ifjúságunk viszont – talán a vizsgák miatt is – külön, január 29-én, lapunk zárta után tartja farsangi összejövetelét. Kívánunk nekik jó szórakozást!

IGE-IDŐ

Kedves testvérek!

A következő gondolatot szántam elmélkedésre február hónapban:
„Hát nem azt a parancsot adtam neked, hogy légy erős és kitartó? Ne félj és ne aggódj tehát, mert az Úr, a te Istened veled lesz mindenütt, ahova csak mész.” (Józs 1, 8b-9)

Az ígéret földje elfoglalása előtti útravaló ez a néhány mondat Józse számára Istentől. Azonban a szövegkörnyezetből kiragadva is van számunkra jelentése és jelentősége.

Igaz ugyan, hogy egyikünknek sem kell új földrészt meghódítania, azonban az élet mindennapjaiban is jócskán találkozunk nehéz, már-már megoldhatatlannak tűnő feladatokkal.

Ugye érezted már te is, testvérem, hogy minden erőd elfogyott? Hogy nem ösztönöz semmi a folytatásra, a továbblépésre? Hogy sem fizikai, sem lelki erőd nincs fölállni és továbblépni? Volt, hogy azt tapasztaltad: egy bizonyos ponton túl nincs értelme a kitartásnak, mert úgyis vesztésre állsz? Hogy már nincs miben reménykedni és minden értelmetlennek látszik? Mindenki életében előfordulnak ilyen mélypontok. De mit teszünk ilyenkor? Teszünk-e egyáltalán valamit vagy csak sajnáljuk magunkat vég nélkül? Hajlamosak vagyunk elveszni az aggodalmaink között és kétségbeesni, vagy veszünk egy mély levegőt, és kiemeljük fejünket a problématengerből? Kimondjuk-e a félelmeinket, tudva, hogy ez már a megoldást hordja magában? Keressük-e a fogódzót a családtagoknál, a barátoknál, a Krisztusban testvéreknél, Istennél?

Néha, az élet válsághelyzeteiben: munkanélküliségben, betegségben, halálesetnél úgy érezzük, hogy minden elveszett és már minden mindegy. De nem így van! Sokan vannak körülöttünk, akik szívesen segítenek! Forduljunk hozzájuk bátran! Segítség lehet a közös ima, az együttes munkahelykeresés, vagy akár csak az is, hogy meghallgatnak.

Isten tudja, hogy olykor belefáradunk az életbe, de mindig kinyújtja segítő kezét felénk. „Ne félj és ne aggódj tehát, mert az Úr, a te Istened veled lesz mindenütt, ahova csak mész.”

Jüling Erika

Térhajtás és térdelés

Térhajtással az alattvaló már régóta a másik személy felsőbbségének elismerését, a neki való teljes alávetettséget fejezte ki kultúránkban. A liturgiában ugyanezt a gesztust a legmélyebb hódolat és tisztelet jeléül alkalmazzuk az egyetlen Úr, a teremtő Isten iránt, mégpedig úgy, hogy jobb térdünkkel érintjük a földet. Az előírások szerint térdhajtás jár az Oltáriszentségnek, mint Jézus Krisztus valóságos Testének és Vérének, akár ki van téve (például nyilvános imádásra), akár a tabernákulumban van. Ne mossuk egybe más cselekedetekkel, pl. a kereszttetéssel. (Lásd még: *Újlaki Hangok II. évfolyam, 8. szám*). Irányítsuk ilyenkor figyelmünket Istenre, akinek mindig gondja van ránk, és mindig figyelmével kíséri életünket.

Amikor tehát belépünk a templomba, szenteltvízzel meghintjük magunkat bűnbánatunk jeléül, de mindezt állva tesszük. Ezután előremegyünk oda, ahol el szeretnénk helyezkedni, és mielőtt elfoglaljuk helyünket, térdet hajtunk a tabernákulum felé, amelyet az égő örökmécses jelez. Kifelé menet ugyanezt fordított sorrendben végezzük: térdhajtás, elmegyünk a szenteltvíztartóig, majd ott állva meghintjük magunkat, ezúttal az áldás és a gonosz elleni védelem céljából.

A szentmisen térdelni kell az átváltoztatás alatt, vagyis a Szentlélek lehvívásától (ekkor csengetni szoktak) az „*Íme hitünk (vagy: megváltásunk, vagy: üdvösségünk) szent titka!*” felkiáltást követő válaszig. Az új misekönyv azonban arra buzdít, hogy ahol szokásban van, hogy végig térdeljenek az *Eukarisztikus ima* záródicsőitésig („*Óáltala, övele és öbenne a tiéd... Ámen.*”) – ez nálunk is elterjedt –, ott tartásuk meg ezt a dicséretes szokást. Szintén térdelünk az *Isten Báránya* után, a pap áldozásáig.

Meg kell említenünk még két különleges alkalmat, amikor a *Hítvallás* imádkozása alatt térdet hajtunk – általában ilyenkor mély meghajlás végzendő –, a „*megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától, és emberré lett*” szavakra; mégpedig az adott szavakkal legszorosabban összefüggő ünnepeken: Urunk születésének hírüladásának, azaz fogantatásának (március 25., *Gyümölcsoltó Boldogasszony*) és születésének (december 25., *Karácsony*) főünnepén.

Végül letérdelünk a Passióban Krisztus halálakor, és a *Te Deum* „*Téged azért, Uram...*” szavaitól a „*...mindörökké felmagasztald!*” kéréséig.

a liturgikus munkacsoport nevében *Dr. Molnár Gábor*

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend: hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és után.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén az esti szentmise után, kb. 18³⁰-kor

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna új miserendje:

vasárnap 11⁰⁰

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573):

hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰

kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ – 10³⁰ és 18⁴⁵ – 19⁰⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben.

Februári program:

Február 1: A hős Dobó kálváriája

Február 8: Farsangolás

Február 15: Köztéri műemlékek Óbudán (sétával)

Február 22: Weöres Sándor: A hegyek álma

„Eddig nem találtál semmit,
mert magadat kerested!

Hazudtál:

Első volt az Én, második a Felebarát,
harmadik az Isten!

Ezért nem találtál semmit.

A szentek és más hősök
más sorrendet hajszoltak:

Első az Isten országa, második
a Felebarát, harmadik az Én.

Ez az út, az igazság és az élet.”

Mécs László

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné,
dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony
Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András

Februári naptár

Nagyböjt keddi és pénteki reggelein 7 órakor együtt imádkozzuk a zsolozsmából a reggeli dicséretet, minden pénteken ½ 6-kor keresztút a templomban.

2. Sze. Gyertyaszentelő Boldogasszony – Urunk bemutatása

3. Cs. Szent Balázs püspök, szentmisék után balázsáldás

5. Szo. Szent Ágota

6. V. Évközi 5. vasárnap, szentmisék után balázsáldás

9. Sze. **Hamvazószerda**, szigorú böjti nap
szentmisék után hamvazás

10. Cs. Szent Skolasztika

11. P. Szűz Mária lourdes-i jelenése

13. V. Nagyböjt 1. vasárnapja
szentmisék után hamvazás

14. H. Szent Cirill és Metód

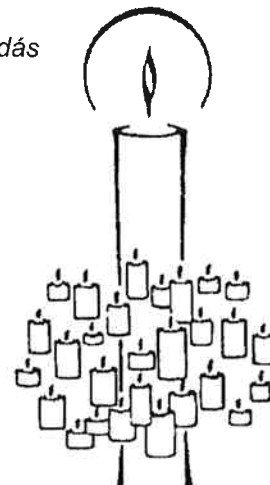
Az esti mise után Anzelm atya előadása

20. V. Nagyböjt 2. vasárnapja

22. K. Szent Péter apostol székfoglalása

24. H. Szent Mátyás apostol

27. V. Nagyböjt 3. vasárnapja

Gitáros misék a hónapban: február 13-án 9 órakor

Hírek, hirdetések

* Adó. Akik személyi jövedelemadójuk 1-1%-áról rendelkezhetnek, azoknak szíves figyelmébe ajánljuk egyfelől a Katolikus Egyházat (adószáma: 0011), másfelől az újlaki plébániához tartozó két alapítványt. Az Újlaki Sárlos Boldogasszony alapítvány adószáma: 18083440-1-41, az Újlak Karitás alapítványé: 18018844-1-41.

* Szeretettel hívunk és várunk minden családot Jézus templomi bemutatásának ünnepén, február 2-án az esti 6 órás szentmisére, melynek elején a gyermekek áldást kapnak és szüleikkel együtt részt vehetnek a templomi körmenetben.

* A képviselőtestület idei első ülését február 3-án, csütörtökön az esti szentmise és szentségimádás után ½ 8 órai kezdettel tartjuk.

* Február 14-én az esti szentmise után Anzelm atya tart előadást a Szent Erzsébet hittanteremben *Húsvét – Eukarisztia – papság* címmel. Mindenkit szeretettel várunk!

* A délkelet-ázsiai földrengés és szökőár károsultjainak javára tartott templomi gyűjtés eredménye 530.000 forint, amelyet továbbítottunk az érseki hivatalnak. Adományait hálásan köszönjük!

* Legutóbbi számunkban jeleztük a Sárlos Boldogasszony kórus két tervezett fellépését, ezekre azonban egyeztetési nehézségek miatt végül nem került sor.

Teréz anya legszebb gondolataiból

Sokan azt gondolják, hogy a pénz boldoggá tesz. Én azonban azt gondolom, hogy nehezebb boldognak lenni annak, aki gazdag, mert nehéz meglátni az Istent, hiszen a gazdagnak túl sok mindenre kell gondolnia. Ám, ha Isten megajándékozott földi javakkal, akkor használjuk fel azokat az Ő céljaira - segítsünk másokat, segítsük a szegényeket, teremtsünk állásokat, adjunk munkát másoknak. Ne pazaroljuk el javainkat. Ha van életünk, otthonunk, emberi méltóságunk, szabadságunk, egészségünk és képzettségünk – gondoljunk arra, hogy ezek mind Isten ajándékai, melyeket azért kaptunk, hogy általuk segítsünk azokon, kik kevésbé szerencsések nálunk.

Olvasmányaiból választotta: *Polgár Ferencné*

Köszönjük az eddigi cikkeket, észrevételeiket, és továbbra is kérjük, hogy azokat a plébánia oldalbejáratánál lévő postaládánkba dobják! Szerkesztőségünk telefonszámai: Havasi (tel/fax): 368-1618, Keglevich: 325-7357, Koncsos: 325-7652, Szaszovszky: 367-7459; email cím: ujlakahangok@freemail.hu
A márciusi szám lapzártája: február 20.